

De af mig foreslaaede Ændringer ville ialt andrage en Mindreindtægt af ca. 3,900,000 Kr. Jeg tror jo ikke, at jeg faar Stemning for det her i Tinget, men det er min Overbevisning, at Statskassen for Tiden meget godt kunde bære det, og at den Udvej, som jeg henviser til, nemlig Indførelsen af en direkte Stat, ogsaa eventuelt vil kunne yde fuld Dækning. Naar jeg har fulgt Udvalget for en Del Positioners Vedkommende, særlig ogsaa med Hensyn til Bestyttelse, er det fordi Udvalget ved et loyalt Samarbejde, som det er ansørt af den ærede Ordfører, er gaaet noget ned eller rettere sagt noget op paa Bestyttelsens Omraade fra det af Kommissionens Mindretal foreslaaede. Og naar jeg tager Hensyn til de Oplysninger, som jeg hos de forskellige Fagarbejders Organisationer har kunnet indhente i den korte Tid, der har været mig givet dertil, og naar jeg samtidig tager Hensyn til den Nedsættelse paa Raafoster, som foreslaas i Forslaget, har jeg ment at kunne følge Fler-tallet, idet jeg tror, at de betræffende Haandværk og Industrier ville kunne klare sig med den her foreslaaede Bestyttelse, saa meget mere som det jo i alt væsentligt er de samme Bestyttelsesstatser, som nu bestaa. I øvrigt skal jeg henvise til min Betænkning og mine Udtalelser under første Behandling. Min Opfattelse er ikke, at den danske Befolkning, Arbejderbefolkningen eller Befolkningen som Helhed, vil kunne siges at komme til at leve synderligt bedre, fordi vi indførte en høj Bestyttelse. Ej heller er mit Syn det, at jeg tror, at man ved at indføre fuldstændig Frihandel vilde hjælpe Befolkningen. Jeg tror, som jeg udtalte ved første Behandling, at Brøsten ligger et helt andet Sted. Naar det i Dag af en æret Taler blev sagt, at man skulde sætte Bestyttelsen saaledes, at der derved skabes Lejlighed ogsaa for smaa Begyndere til at komme i Gang, skal jeg dertil ganske kort sige, at man kan sætte Bestyttelsen saa højt, man vil, og man kan indføre Frihandel i en saa udstrakt Maalestok som mulig, man vil dog efter min Anskuelse ikke opnaa synderlig bedre økonomiske Levevilkår for den store almindelige Befolkning, thi det er ikke Bestyttelsen eller Frihandelen, der trykker den, men det er Kapitalen, Kapitalismen som Helhed, der trykker den almindelige Befolkning. Jeg tror næppe, at man vil give de smaa Begyndere bedre Lejlighed til at begynde, selv ved store Bestyttelsesstatser, end de nu have, idet den store Kapital vil være lige saa enerådende og dominerende, som den nu er. Af disse Grunde tror jeg, at man gjorde rettest i ved Forandringer i den bestaaende Toldlov

at komme saa langt ned paa Finanstolden som muligt, og af den Grund henviser jeg til de af mig stillede Ændringer og beder ærede Medlemmer at stemme for dem.

Fogtmann: Der er jo ikke Tvivl om, at den ærede Ordfører omfatter denne Sag med større Interesse end de fleste Mennesker her i Landet, og der er heller ikke Tvivl om, at han sidder inde med større Betingelser end de allerfleste for at arbejde paa dens Løsning i en Retning, som jeg vil være tilbøjelig til at tro vil være gavnlig for Landet. Selv om jeg giver det ærede Medlem, der sidst talte, Ret i, at vi ikke ved denne Sags hensigtsmæssige Ordning kunne redde Samfundet, kunne vi dog bidrage en hel Del til at bedre Forholdene, og hvis dette er Tilfældet, kan jeg ikke andet end beklage, at den ærede Ordfører skal være saa uheldig netop at faa denne Sag til Behandling paa et Tidspunkt og under Omstændigheder, som efter min Mening ikke ere gavnlige for den. Skæbnen eller, hvad det nu er, der har lagt det tilrette, har i den Henseende efter min Mening spillet meget uheldigt ind i denne Sag. At det Tidspunkt, hvorpaa vi formentlig befinde os i Rigsdagssamlingen, og at den politiske Situation, hvori vi staa, skulde opfordre til, at man med stort Mod og Lyst skulde gaa til en dybere Forhandling af denne Sag, ligger i alt Fald uden for, hvad jeg kan forestille mig. Af denne Grund skal jeg ikke inlade mig paa videre at om-tale Enkeltheder hverken i Forslaget eller i Betænkningen.

Idet jeg forøvrigt i Indstillingerne slutter mig til det almindelige Flertal, har jeg fundet Anledning til tillige med flere andre Medlemmer i Udvalget at tage en Reservation. Der er særlig en Ting, jeg har søgt at fremhæve, nemlig at vi føle os fuldstændig fri over for dette Spørgsmaal i Fremtiden. Man kan ganske vist sige, at det gør man altid, man gør en Indstilling paa Grund af de foreliggende Omstændigheder, og hvis det ikke kommer til nogen endelig Løsning, og Sagen kommer for en anden Gang, kan man endda tage paa den, som man synes Forholdene til den Tid tilskynde til. Dette er i al Almindelighed rigtigt, men jeg tror, at det i dette Tilfælde er nødvendigt særlig at fremhæve det. Sagen er nemlig, at de Indstillinger, Flertallet gøre, og som jeg i de store Træk har tiltraadt, ikke bethede en Toldreform, men de bethede en Toldrevision, Tanken er at holde sig saa nær som muligt til det bestaaende og foretage enkelte Lempelser og Lempelser, som jeg i Reglen anerkender ere praktiske og